

Til § 1

Bestemmelsen svarer i princippet til § 1 i friskoleloven, dog er bemyndigelsen i stk. 1 for undervisnings- og forskningsministeren til at fastsætte regler om børnehaveklasser udgået som led i den almindelige deregulering. I lov om folkeskolen er der heller ikke en bemyndigelse på dette område.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer i princippet til den gældende friskolelovs § 1, stk. 2, og § 12, stk. 2, om at de afsluttende prøver skal afholdes efter de samme regler, som gælder for folkeskolen. Det foreslås dog, at de frie grundskoler selv skal kunne bestemme, hvornår prøverne i valgfag afholdes. Det drejer sig om fagene latin, fransk, sløjd, hjemkundskab og håndarbejde. For f.eks. latin betyder det, at prøven kan aflægges på 8. og 9. klassetrin i stedet for 10. klassetrin.

En elev, der udmeldes af en fri grundskole, har som hidtil ret til bevis for deltagelse i undervisningen, jf. § 11, stk. 5, i den gældende friskolelov.

Til § 2

Bestemmelsen svarer i princippet til § 2 i den eksisterende friskolelov.

Stk. 2 i forslaget indeholder en beføjelse for undervisnings- og forskningsministeren til i særlige tilfælde at fravige kravet i stk. 1 om, at en fri grundskole skal omfatte mindst 1.- 7. klassetrin. Beføjelsen vil blive brugt til at godkende afvigelser i de tilfælde, som er nævnt i § 2, stk. 2 og 3, i den eksisterende friskolelov. Det vil således i samme omfang som hidtil kunne godkendes, at frie grundskoler oprettes med kun 5 og 6 årgange, (det har f.eks. hidtil været godkendt for de tyske mindretals skolers vedkommende), og med den konsekvens, at elevtalskravet i stedet for 28 elever er henholdsvis 24 og 20 elever, jf. § 13, stk. 2, i den eksisterende friskolelov sammenholdt med forslagets § 19, stk. 1, sidste pkt. Det vil også i samme omfang som hidtil kunne godkendes, at to eller flere frie grundskoler slår sig sammen om en fælles overbygningsskole. Denne mulighed har dog hidtil kun været brugt i meget ringe omfang. De eksisterende overbygningsskoler fortsætter som hidtil.

Til § 3

Bestemmelsen svarer i princippet til den eksisterende friskolelovs § 3 og § 4.

Stk. 1, nr. 1, svarer til § 3, stk. 1, i friskoleloven. Dog er der ikke en bestemmelse om, at specialklasser kun kan oprettes i særlige tilfælde. Undervisnings- og forskningsministeren vil imidlertid kun i særlige tilfælde give tilskud til specialundervisning, som inde-

bærer oprettelse af specialklasser, jf. forslagets § 11, stk. 1, hvoraf det fremgår, at undervisnings- og forskningsministeren efter ansøgning fordeler en særlig tilskudsbevilling til specialundervisning. Der er kun i meget få tilfælde godkendt oprettelse af specialklasser på de frie grundskoler.

Stk. 1, nr. 2, omhandler undervisning af elever, som har behov for midlertidig støtte uden, at der er tale om egentlig specialundervisning. Forpligtelsen til almindelig støtteundervisning rækker ud over forpligtelsen i henhold til friskolelovens § 3, stk. 1. Det er herved forudsat, at børn kun henvises til specialundervisning, når der er tale om afhjælpning af mere varige problemer. Støtteundervisning til fremmedsprogede børn i dansk er også omfattet af denne bestemmelse. Det forudsættes, at frie grundskoler sikrer, at fremmedsprogede børn, der opholder sig permanent i Danmark, lærer dansk svarende til kravene i folkeskolen.

Stk. 2 omhandler de tilfælde, hvor skolen henviser eleverne til specialundervisning på en anden fri grundskole eller i folkeskolen. Hidtil har henvisningen til folkeskolen betydet en folkeskole i skolekommunen. Formuleringen i stk. 2 indebærer, at det også kan dreje sig om en anden kommune, afhængig af, hvor undervisningen mest praktisk kan finde sted.

Endvidere fremgår det af stk. 3, at fremmedsprogede elever som hidtil henvises til undervisning i deres modersmål i folkeskolen. Også her kan henvisningen ske til forskellige kommuner afhængigt af, hvor der findes et relevant tilbud. De kommuner, der yder den pågældende undervisning, vil kunne kræve udgiften dækket af elevens bopælskommune, jf. § 31.

Bestemmelsen i stk. 4 om, at skolekommunen skal yde vederlagsfri pædagogisk-psykologisk rådgivning, svarer til den gældende bestemmelse i friskolelovens § 3, stk. 3, 1. pkt. Ved skolekommune forstås også en amtskommune i de tilfælde, hvor der er tale om specialkonsulentenservice fra amtskommunen til svært handicappede elever. Rådgivningen skal fortsat svare til den rådgivning, som kommunens elever får. Undervisnings- og forskningsministeren har i nogle få tilfælde godkendt, at en fri grundskole selv søger for skolepsykologisk bistand. I betragtning af, at ministeriet har besluttet ikke at godkende flere tilfælde, er godkendelsesbeføjelsen i friskolelovens § 3, stk. 1, 2. pkt., ikke taget med i forslaget.

Til kapitel 2

Skolerne

Til § 5

Det fremgår af bestemmelsen i stk. 1, at det som